

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

§. 1. Quid sit, & quanto facienda gloria cælestis?

urn:nbn:de:hbz:466:1-45699

Vide infra
cap. 28. §. 3.
& seq.

na poena effugere volueris, cum Prælati promidi & perfecti lassos & oberrantes prosequere, ne per tuam negligentiam, aut duritiam depereant, vel exemplum.

CAPVT XXIII.

Deum iustè beatos, in calo, gloriâ & honore; in terris autem gratiâ & iustitiâ coronasse; nec sine magnis causis hominibus gloriæ appetitum reliquisse.

I.

REbus ita constitutis, facile cuiq; est cernere, duplex esse honoris atque gloriæ genus. Vnus enim honor cælestis, à solo Deo est; alter vel à Deo solo, vel etiam ab hominibus in terris exhibetur: ille æternus, iste cum tempore, fortunâ, vitâ fugiens. Atq; hic rursus vel verus, vel vanus; quorum iste semper illicitè, ille autem aliquando bene, aliquando contra rectæ rationis normam appetitur. Esse honorem cælestem qui à solo Deo hominibus impenditur, beatitudo demonstrat numquam desitura, quæ quia summè facit excellentes, summi quoque honoris & gloriæ est fundamentum. Nihil enim maius, aut honorificentius de homine dici potest, quàm eum esse beatum, hoc est, ad finem vltimum perfectionemq; suam peruenisse. Quamquam enim beatitudo in hoc excellentiæ testimonio consistat, quod est in honorante, qui reuerentiam exhibet honorato, adeoq; extra honoratum, cum beatitudo in ipso esse beato debeat; tamen beatitudinem consequitur honor, & gloria. Ob quam connexionem, in diuinis litteris, plerumq; cælestis gloriæ nomine exprimitur ipsa beatitudo, quæ à nemine, nisi à beatissimo Deo conferri potest. Et utique summè honorat Deus, quem beatitudine dignum iudicat. De quo honore ait Psalmista: *Mibi autè nimis honorificati sunt amici tui Deus; nimis confortatus est principatus eorum; ita confortatus, vt eripi illis numquam possit.* Quàm iustè Deus Sanctos suos hoc honore coronet, sæpe etiam in hac vita fit perspicuum; planè tamen ac plenè, in vltimo Mundi iudicio, omnibus innotescet. Itaque nolite ante tempus iudicare, quoadusq; veniat Dominus, ait Apostolus, qui & illuminabit abscondita tenebrarum, & manifestabit consilia cordium: & tunc laus erit unicuiq;

Psal. 138. 17.

1. Cor. 4. 5.

unicuiq; à Deo. Neque enim amici tantùm, aut benedicti, seruiq; fideles vocabuntur Sancti, sed etiam peculiariter eorum merita virtutesq; recensentur, quando dicitur: *Esurivi enim, & dedistis mihi manducare: sitivi, & dedistis mihi bibere: hospes eram, & collegistis me: nudus, & cooperuistis me: infirmus, & visitastis me: in carcere eram, & venistis ad me.* Quantò magis recensentur opera maiora fortitudinis & charitatis? ut tunc omnia vulnera & tormenta, quæ ob Dei nomen sustinuerunt martyres, coram toto Mundo gloriosissimè celebrentur. Quemadmodum & scelera impiorum omnibus patefient, ut de diuina iustitia vbique palam constet. Quamquam, sicut maxima hominis excellentia consistit in beatitudine eius, quæ est hominis bonum perfectum, ita & summus honor est, si illa ianotescat. Innotescet autem, quando *Filius hominis consistebitur eum in gloria Patris sui, coram Angelis eius,* non tantùm in iudicio extremo, sed etiam in cælo, per omnem æternitatem. Quæ gloria tanta est, ut meritò ad eam appetendam nos excitans Apostolus dicat: *Non sunt condigna passionis huius temporis, ad futuram gloriam, que reuelabitur in nobis.* Sicut enim ingentes obelisci magno quidem negotio statuuntur, & ob immensum molis pondus, difficilè collocantur; sed semel collocati infinitis durant sæculis: ita arduum est, parare sibi in cælo coronam, sed parata numquam intermoriatur. Superat ergo infinitis modis laborem honor, & ærumnam omnem gloria sempiternæ; quæ tantò maior est gloriâ omni humanâ, quantò pluris est Dei, quàm hominum de homine noticia atque iudicium faciendum. Vnde stultissimi sunt, qui malunt apud mortales, quàm immortalium Mundi Principem æstimari, & clarescere.

Alter honor à solo item Deo, sed non æternus, tributus est homini, cum initio conderetur, tam præstantibus naturæ & gratiæ donis ornatus, ut eum considerans rex exclamârit: *Quid est homo, quod memor es eius? aut Filius hominis, quoniam visitas eum? Minussti eum paulo minus ab angelis, gloria & honore coronasti eum: & constituisti eum super opera manuum tuarum, omnia subiecisti sub pedibus eius, oves, & boues vniuersas, in super & pecora campi. &c.* Quantus iste honor erat? Ex luto eum produxit; filium terræ dominum terræ fecit, & hæredem cæli; non solùm intellectu præ-

Matth. 25. 35.

Marc. 8. 38.

Rom. 8. 18.

II.

Psal. 8. 52